

Vlaams
Parlement

vergadering **C229**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 7 mei 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de app die een hitlijst van werkzoekenden maakt – 1837 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Bart Van Malderen aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over betaald educatief verlof – 1875 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de lage arbeidsparticipatie van migranten – 1931 (2014-2015)	12
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitgiftemaatschappij van dienstencheques – 1998 (2014-2015)	15

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de app die een hitlijst van werkzoekenden maakt – 1837 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, de VDAB kaapte de titel van Overheidsorganisatie van het Jaar in de categorie 'regionaal' weg. In een interview met De Tijd bleef gedelegeerd bestuurder Fons Leroy ambitieus. Zo streeft hij naar de verdere uitbouw van de digitale dienstverlening van de VDAB.

Concreet werd in het interview van 5 maart in De Tijd gesproken over het lanceren van een nieuwe app in april, en het is nu mei. Uitgangspunt van de nieuwe app is dat de VDAB op een enorme hoeveelheid data zit. Jaarlijks doen er immers 450.000 werknemers en 10.000 werkgevers een beroep op de VDAB. Door het analyseren van deze gegevens kan er proactief ingespeeld worden op de match tussen vraag en aanbod van jobs. De VDAB denkt eraan om werkgevers die consequent op zoek zijn naar diezelfde profielen zelf te benaderen, wanneer dit profiel opduikt in hun administratie.

Momenteel kunnen hooggeschoolden zich vaak moeilijk verkopen, zij zouden volgens Fons Leroy te veel rekenen op hun diploma, dit terwijl ondernemers nu veel meer kijken naar gedrag en attitudes, zoals ondernemerszin. De VDAB zou op deze realiteit willen inspelen door het lanceren van een app die een hitlijst maakt van werkzoekenden. Jongeren zouden op die manier kunnen zien hoe hoog ze met hun diploma en competenties scoren op een lijst. In het artikel in De Tijd spreekt Fons Leroy ook over het in kaart brengen van het consumptiegedrag van de jongeren, aan de hand van de gegevens waarover de VDAB beschikt. Er zouden dan tips gegeven worden over hoe ze kunnen stijgen op de lijst.

Minister, wanneer wordt of werd deze app in gebruik genomen? Hoe zal hij bekendgemaakt worden bij werkzoekenden?

Richt die app zich vooral op jongere werkzoekenden? Dat is mijn indruk. Of zullen er ook inspanningen worden gedaan naar andere werkzoekenden, inclusief de 55-plussers?

Wat is het precieze opzet van deze app met betrekking tot de zogenaamde 'hitlijst' voor werkzoekenden? Gaat het om een 'hitlijst' van criteria? Of is het de bedoeling dat de werkzoekenden te weten komen op welke plaats ze staan op basis van hun diploma's en competenties voor welbepaalde vacatures?

Wat is de plaats van deze app in het proces van arbeidsbemiddeling? Gaat het om een vrijwillige tool of zal hij een verplicht instrument worden in trajectbegeleidingen?

Welke concrete opvolgings- en begeleidingsacties zullen vanuit de VDAB genomen worden naar werkzoekenden toe die in de fameuze hitlijst aan de staart bengelen? Hoe wordt de psychosociale impact van deze lijst op de werkzoekenden ingeschat voor diegene die laag scoren?

Kan de app ook gratis worden gebruikt door werkenden die op zoek zijn naar een andere job?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, de app waar mevrouw Talpe naar verwijst, bevestigt de nieuwe trend bij de VDAB. De VDAB maakt werk van de toekomst. Er bestaat echter al een applicatie van de VDAB. De 'Vind een job'-app werd gelanceerd in februari 2014 voor iTunes en in maart 2014 voor Android.

Deze applicatie is zeer succesvol, zoals blijkt uit een antwoord op een schriftelijke vraag van mij. In totaal werd deze app 21.481 keer gedownload in 2014. De VDAB heeft ook een aantal mobiele leerapps zoals Duits@work, Spaans@work, Frans@work, Help solliciteren, Heftruck en iPad op het werk. In totaal werden 9660 downloads geregistreerd.

Minister, zal de nieuwe app in een van de bestaande app's worden geïntegreerd? Of wordt het een aparte app?

Minister, hoe evalueert u deze mobiele applicaties globaal gezien? Vreest u geen wildgroei aan applicaties?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Talpe, ik ben blij dat u deze vraag stelt, want er bestaan blijkbaar nogal wat misverstanden. Mevrouw Van Eetvelde, ik kan u al onmiddellijk zeggen dat het een aparte app is. Ik ben ervan overtuigd dat de VDAB met goed besef app's opstart en na goed overleg. Dat zal nog uit het antwoord blijken. Ik heb geen schrik voor een echte wildgroei: dat gebeurt doordacht en na marktbevraging.

De app waarover Fons Leroy het heeft in het artikel van De Tijd werd gelanceerd eind april 2015. Het is een webapp, je hoeft hem niet te downloaden, hij is beschikbaar via een gewone webbrowswer. De initiële doelgroep, namelijk laatstejaarsstudenten, probeert de VDAB te bereiken door middel van een gerichte actiecommunicatie via sociale media, beurzen voor laatstejaarsstudenten en inlassingen digitale leeromgevingen van onderwijsinstellingen.

De app is opgebouwd rond een volgens mij ander belangrijk instrument van de VDAB, en dat is de schoolverlatersstudie. Daarbij worden alle jongeren bekeken een jaar nadat ze zijn afgestudeerd, om het even welk niveau dat is. De toepassing is ook gebaseerd op de leefwereld en gebruikerservaring van die laatstejaarsstudenten. De VDAB heeft uitvoerig panelgesprekken, user testings en feedbackrondes gedaan bij de doelgroep en zo is het echt gericht op jongeren. Bijgevolg is de gebruikerservaring niet afgestemd op een 55-plusser, maar dit neemt niet weg dat iedereen de app kan gebruiken.

Het precieze opzet van deze app is jongeren – die straks op de arbeidsmarkt komen – duidelijk te maken wat hun kansen op de arbeidsmarkt zijn en hoe ze die kunnen verhogen. De VDAB wil op die manier jongeren helpen bij het maken van goede keuzes en advies geven. Het is geen hitlijst zoals u het woord begrijpt. De gebruikers krijgen geen score, het is anders bedoeld en daarom is het goed dat u ernaar vraagt. De gebruikers krijgen inzicht hoe ze zich kunnen versterken op de arbeidsmarkt en welke keuzes ze kunnen maken om sneller aan de slag te gaan, om zagezegd op de hitlijst te stijgen. Hoe kun je nog beter scoren op de arbeidsmarkt, dat is de filosofie.

De app gaat dus over hoe jonge werkzoekenden aantrekkelijker kunnen worden voor toekomstige werkgevers. Enkele concrete voorbeelden van de mogelijkheden van de app: leer hoe groot de concurrentie voor je droomjob is. Je hebt een idee van je droomjob, ga dan na welke kans je maakt, zijn er veel anderen die dat ook als droomjob zien. Dat is de idee. Wanneer je als laatstejaarsstudent bso kantoor administratief bediende wil worden, zul je zien dat je concurrentie

heel groot is. Kies je met dezelfde studies voor het beroep verkoper multimedia, dan ligt die concurrentie veel lager. Je scoort hoger op de hitlijst voor dat laatste beroep en maakt meer kans om de job te doen waarvoor je gestudeerd hebt. Dat is een voorbeeld van hoe je scoort, op welke plaats je op de hitlijst staat voor het uitoefenen van je droomjob.

Een tweede voorbeeld is: bekijk welke vacatures werkgevers aanbieden voor mensen met jouw studies. Laatstejaars met een bepaald diploma komen te weten voor welke beroepen bedrijven hen willen inschakelen en voor welke niet. Dan wordt er weer een hitlijst gegenereerd: met dat diploma kom je het meest in aanmerking bij dat soort jobs en dat soort werkgevers. Die informatie krijg je dan.

Een derde voorbeeld is: waar in Vlaanderen is je kans op werk het grootst? Het geeft een beeld in welke regio of provincie er veel werk is voor een bepaald diploma of bepaalde jongeren en of het de moeite zou zijn om te verhuizen of te pendelen.

Een laatste voorbeeld is: hoe kun je ervaring opdoen? Hier krijgt de doelgroep van laatstejaarsstudenten uitleg over individuele beroepsopleidingen (IBO's) en andere vormen van werkplekleren en hoe die alternatieve ervaring hun kans op werk verhoogt, hoe zij opnieuw kunnen stijgen op de hitlijst.

De app wil de laatstejaarsstudenten versterken bij de transitie van onderwijs naar werk. Het is helemaal vrij, maar het lijkt mij alvast een goede zaak. Hier wordt altijd gevraagd hoe we dat kunnen bevorderen. Ik denk dat je op die manier in de leefwereld van de jongeren een instrument aanreikt dat hen daar meer bewust mee zal laten omgaan. Het zal hen ook helpen bij het maken van de keuze om voort te studeren. Zou ik wel voortstuderen, aangezien ik bijna geen kans maak in mijn droomjob? Zou ik niet beter voor een andere studie kiezen? Er kan over worden nagedacht. De app geeft meer informatie waardoor keuzes beter kunnen worden gemaakt.

Het is exclusief vrijwillig. Het aanbod lijkt mij op maat te zijn en conform met wat ik heb aangekondigd in mijn beleidsnota Werk 2014-2019.

Niet elke jongere heeft hetzelfde advies of dezelfde duw in de rug nodig. Zoals ik daarnet al heb gezegd, is de app gebaseerd op de schoolverlatersstudie. Afhankelijk daarvan biedt de app de nodige informatie aan. Zo zal iemand die minder goed scoort op de studie schoolverlaters – en dus minder kans heeft op de arbeidsmarkt – inspiratie kunnen halen over wat de knelpuntberoepen zijn, over wat hij wel kan doen met zijn diploma of voor welke beroepen werkgevers toch zijn diploma vragen. Want je denkt misschien: ik heb dit diploma en wil dat ermee doen, terwijl je er misschien iets heel anders mee kunt doen. Dat kunnen we er dus uit leren.

Er worden verder veel tips gegeven om ervaring op te doen.

Ze kunnen ook terecht bij de nieuwe Mentor-app. Dat is nog een andere app, mevrouw Van Eetvelde. Met deze app kun je je op sleeptouw laten nemen door een geëngageerde professional die zijn ervaring over werken in een bepaald beroep of in een bepaalde sector wil delen. Het is een soort peterschap, waarbij iemand met ervaring een dienst wil verlenen aan iemand jonger. Dat is natuurlijk een aanvullende dienstverlening.

Mijn kernwoord is en blijft maatwerk. Met het jeugdgarantieplan zitten we al aan 93,2 procent van de jongeren onder de 25 jaar die we een passend aanbod doen wanneer ze werkzoekend zijn. Verder zijn er ook nog verschillende acties en campagnes van de VDAB waarmee we jongeren kunnen bereiken. Deze actie is weer een extra actie waarmee we de jongeren een mooi aanbod kunnen doen.

U vroeg naar de psychologische impact, maar ik denk dat u uit het antwoord hebt begrepen dat dat niet echt van toepassing is. De uitleg die ik daarnet heb gegeven, geeft genoeg aan dat dit adviezen zijn, dat het een – gratis – dienstverlening is. Iedereen heeft toegang tot die dienstverlening, maar ze is wel gericht op of op maat van jongeren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor de verduidelijking. De app is dus duidelijk heel wat minder individueel gericht dan ik voor ogen had. Het lijkt me een meer algemene insteek die jongeren krijgen, die hen uiteraard verder zal helpen.

Wij staan heel positief tegenover het gebruik van data. Je kunt er heel wat waardevolle elementen uit halen. In de toekomst kunnen we daarin misschien iets verder gaan, ook met de VDAB, uiteraard met respect voor ieders privacy.

Ik ben heel blij te horen dat er geen scoreweergave was. Ik was er heel bezorgd over dat de jongeren misschien eerder gedemotiveerd zouden worden als ze die app gebruiken. Het is zeker geen wedstrijd. Alle karakterkenmerken, inzet, motivatie kun je uiteraard niet in een app inputten.

Minister, de informatie die wordt ingegeven, is die enkel voor de jongeren of zal de VDAB daaruit elementen halen om de jongeren verder te begeleiden? Is de app louter voor de gebruiker bestemd?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Ik ben heel erg verbaasd. Ik behoor natuurlijk niet tot de doelgroep. Ik moet dat dus ook allemaal niet weten. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Ik kende zelfs het bestaan er niet van. Ik vond het antwoord dus heel interessant.

Is het echt goed gekend bij de jongeren? Wordt het veel gebruikt? Ik vind het een innovatieve manier om echt op maat van jongeren om te gaan met die problematiek en hen echt te begeleiden zonder dat er op dat moment veel mensenwerk aan te pas komt. Daarachter zit natuurlijk heel veel mensenwerk, maar op het moment zelf komt er geen mensenwerk aan te pas.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: U vraagt of het gekend is. Het is eind april gelanceerd, we zijn er dus nog maar een week mee bezig. De campagne is op maat van de jongeren. We doen het naar de laatstejaarsstudenten via sociale media. Dat is namelijk wat ze volgen. Kranten worden al heel wat minder gelezen door hen. Ook wordt er campagne gevoerd op beurzen voor laatstejaarsstudenten en via inlassingen in digitale leeromgevingen, bijvoorbeeld Toledo van de KU Leuven.

We zullen zien hoe vaak het zal worden gebruikt. Dan kunnen we zien of er verdere actie nodig is.

Het is heel nieuw. Het is pas rond 10 april door Fons Leroy aangekondigd in De Tijd. Ik moet eerlijk zeggen: de VDAB heeft eind april de app zelf voorgesteld. Er was amper weergave in de kranten. Ik denk dat het iets heel positief is.

U zei dat het niet individueel was. Dat wil ik nuanceren, want het is eigenlijk wel heel individueel, namelijk op basis van wat je studeert. Het geeft een beter

inzicht in de kansen die je hebt via wat je studeert of zou willen studeren. Ik heb het altijd gezegd: ik vind die schoolverlatersenquête zeer belangrijk, ook voor de studiekeuze. Dit is een moderne, op maat van de jongeren gemaakte tool die die data nog beter ontsluit. Dat vind ik het sterke aan wat we hier doen en wat hierin naar voren komt.

Het is alleen voor de jongere. Er is geen wisselwerking. Het gaat echt over het vergaren van informatie. Zij kunnen daarmee naar de VDAB gaan, maar door de wet op de privacy kan de VDAB er niet zomaar van gebruikmaken.

Ik ga ervan uit dat je zo een idee krijgt. We zullen dat kunnen evalueren, bijvoorbeeld binnen zes maanden. Het is het juiste moment. We zijn eind april, begin mei. Jongeren moeten nadenken over wat ze wel of niet zullen doen wanneer ze eind juni afstuderen. Bijvoorbeeld: "Ik ben laatstejaars. Ik zou graag die richting uitslaan, maar daar heb ik weinig kans, want er is veel concurrentie." Of: "Ik wou die richting studeren, maar dan moet ik iets gaan doen dat mij niet interesseert." Ik denk dat het echt wel sterk is. Ik ben blij dat de VDAB mee is met die manier van werken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Van Malderen aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over betaald educatief verlof – 1875 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Minister, collega's, het betaald educatief verlof (BEV) is ondertussen op zich bijna een monument. In 2015 bestaat het dertig jaar. Ook het bereik is monumentaal. Het systeem dat toelaat dat de werknemers zich met behoud van loon kunnen bijscholen, heeft een bereik van meer dan 1,5 miljoen werknemers. In 2012-2013 hebben bijna 77.000 werknemers daarvan gebruikgemaakt.

Wat succes, bereik en nood betreft – zeker in het kader van het debat rond levenslang leren – moet deze maatregel niet in vraag worden gesteld.

Het is natuurlijk wel zo dat, in het kader van de zesde staatshervorming, de bevoegdheid om het betaald educatief verlof te organiseren is overgegaan naar de gewesten.

De aanleiding van mijn vraag is dat op 1 april 2015 naast de bevoegdheid ook de ambtenaren zijn overgegaan. Dat betekent dat vandaag ook Vlaanderen een erkenningscommissie kan organiseren en het BEV ook administratief in orde kan houden. Het systeem op zich beantwoordt aan een vraag, namelijk de vraag van mensen die een behoefte ervaren of de ambitie hebben om zich bij te scholen, maar die in de ratrace waar we allemaal in zitten, de factor tijd tegen zich krijgen. Ze zien geen mogelijkheid om bovenop het werk en het drukke privéleven ook nog eens te gaan studeren. Deze maatregel is dan de remedie. Hij biedt de mogelijkheid dat er tijd wordt gecreëerd en hij biedt financiële ruimte om die tijd te besteden aan een opleiding.

In de loop der jaren is een lijst van opleidingen tot stand gekomen die in aanmerking komen voor opleidingen die zowel maatschappelijke als professionele inzetbaarheid verhogen. We hebben ook al kunnen lezen dat ook de vakbonden een insteek gaven met betrekking tot de mogelijke invulling van het BEV door

Vlaanderen. Voor de vakbonden is een inperking van het type opleiding of het aantal uren onaanvaardbaar, ook gezien de traditioneel zeer lage participatie van werknemers aan permanente vorming en opleiding buiten het BEV. Ze vragen een aanpassing van het systeem aan de veranderde realiteit van de arbeidsmarkt, in het bijzonder een uitbreiding voor alle deeltijdse werknemers en ploegwerknemers en ze vragen ook een administratieve vereenvoudiging van het systeem. Ze roepen alle overheden op – en ik kan hun betoog bijtreden – om het recht op levenslang leren meer zuurstof te geven zodat men zich permanent kan bijwerken op het vlak van maatschappelijke en technische ontwikkelingen en zodat de werknemers duurzaam inzetbaar blijven op de arbeidsmarkt.

Minister, hoe zal Vlaanderen de bevoegdheden die we hebben gekregen door de zesde staatshervorming aanwenden om het systeem van BEV verder uit te bouwen en te ondersteunen? Hoe reageert u op de gezamenlijke oproep van de drie vakbonden? Garandeert u het budget zoals het is overgekomen? Welke maatregelen zult u nemen om de praktische organisatie en de administratieve procedures verder in goede banen te leiden en waar mogelijk te vereenvoudigen en te optimaliseren? In welke timing voorziet u om dat te doen?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): In januari heb ik ook al een vraag gesteld over BEV, maar dan specifiek voor de vrijwillige brandweer. U verwees toen naar het Banenpact en u zei toen dat de opleidingsverstrekkers ook een aanvraag konden indienen om erkend te worden. Enkele dagen later is er ook in de Kamer een vraag gesteld aan federaal minister Jambon over de opleiding voor de vrijwillige brandweer. Minister Jambon erkende toen de rol van de gewesten, zoals u zei, maar benadrukte zeker ook de rol van en het overleg tussen de sociale partners. Ondertussen werden al stappen in dat overleg gezet, zowel tussen de federale en de Vlaamse minister, als tussen de verschillende gewesten en met de sociale partners over de opleiding voor de vrijwillige brandweer.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Het principe van levenslang leren is natuurlijk ontzettend belangrijk. Het gaat niet alleen over de werknemers, maar over iedereen. Het is juist dat opleiding en bijscholing niet evident is voor werknemers. In uw beleidsnota wordt het principe van meer werkbaar werk ingeschreven: het vinden van een gezond evenwicht tussen werk en privéleven blijft uiteraard een heel belangrijke oefening.

Minister, is er al een evaluatie geweest van het huidige kader van het BEV? Zult u met de overheveling van deze bevoegdheid het systeem ook inhoudelijk hervormen? Kunnen er al vereenvoudigingen worden doorgevoerd?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Het oneigenlijke gebruik van het systeem van weleer werd aangepakt. Toch lijkt het ons inderdaad niet onlogisch dat er opnieuw een efficiëntieoefening gebeurt. Dat de vakbonden nu meteen heel ongerust reageren en waarschuwen dat er geen verdere inperkingen meer mogen gebeuren, lijkt ons wat kort door de bocht. De vakbonden vragen ook om een uitbreiding, wat uiteraard weer geld gaat kosten. Wat ons betreft, zijn er niet meteen punten die moeten worden uitgesloten, maar er moet wel een toetsing gebeuren op zinvolheid en meerwaarde. Waar we het wel roerend mee eens zijn, is de administratieve vereenvoudiging.

Minister, zult u de efficiëntieoefening in verband met BEV aanpakken? Hoe zult u dat doen? Wat zijn daarbij de voornaamste parameters? Zult u ook de sociale

partners, dus niet alleen de vakbonden, maar ook de werkgevers kennen in deze hervormingsplannen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is voor mij goed dat het BEV overgekomen is naar Vlaanderen. We hebben de materiële bevoegdheid en het personeel ingekanteld in het departement Werk en Sociale Economie. De afgelopen maanden hebben we al een aantal beslissingen genomen die het mogelijk maken om die bevoegdheid verder uit te oefenen. Ik denk bijvoorbeeld aan de compensatievergoeding voor het schooljaar 2014-2015 die moet worden vastgelegd. We hebben ze vastgelegd op 22,08 euro. Ten tweede is er, om bijkomende of nieuwe opleidingen te kunnen organiseren, een Vlaamse erkenningscommissie nodig. Voor de ondertekening van het besluit betreffende de samenstelling wacht ik op de publicatie van het oprichtingsbesluit in het Staatsblad. De beslissingen zijn dan genomen en dan kunnen de nieuwe aanvragen worden ingediend. Collega Fournier, we hebben de nodige stappen gezet volgens de klassieke methode zodat, als de brandweer nieuwe opleidingen wil erkend krijgen, ze die aanvraag kan indienen zodra die commissie is samengesteld.

We zijn overeengekomen, en dat staat in het Vlaams regeerakkoord, om tot één Vlaams opleidingsincentive voor werknemers te komen. Daarover is afgesproken dat we de sociale partners, zowel werkgevers als vakbonden, de nodige ruimte zullen geven. We hebben gezegd dat we tot een banenpact willen komen.

U weet nog dat het tweede hoofdstuk het kwalitatieve onderdeel is, waarover de sociale partners een voorstel zouden doen. Dat zou zowel werkervaring als opleidingsincentives betreffen. Ik heb gezegd dat ik niet langer zou wachten op een voorstel over werkervaring: ik wil nog wel overleg plegen, maar ik ga geen initiatief nemen in dat verband. Ik heb aan de sociale partners ook laten weten dat ik in een vooropleiding nog iets meer tijd wil geven omdat ik vind dat dat ook belangrijk is en omdat ik niet alles tegelijkertijd ga aanpakken.

Ik begin dus met werkervaring. Daarover ga ik een insteek geven. In verband met de opleiding krijgen de sociale partners een bijkomende kans om zelf een voorstel te formuleren. Ik heb dan ook gezien dat de drie vakbonden op 23 maart naar het belang van BEV hebben verwezen. Ik kijk vooral uit naar een gezamenlijk voorstel van de vakbonden en de werkgevers. Ik hoop dat ze samen iets op tafel van de Vlaamse Regering leggen en binnen de SERV daarover tot eensgezindheid komen.

Op het vlak van het budget telt de impact van het BEV pas in het volgende begrotingsjaar. Concreet betekent het dat de budgettaire impact van 2014-2015 van toepassing is op het begrotingsjaar 2016. Die vertraging zorgt ervoor dat we uiteraard zeer nauwlettend moeten monitoren, maar er is geen besparing gepland. Er is evenmin in een bijkomend budget voorzien, maar dus ook niet in een besparing.

Welke maatregelen? Zoals daarnet al gezegd, wil ik eigenlijk komen, zoals het regeerakkoord zegt, tot een meer conforme, meer afgestemde Vlaamse opleidingsincentive. In afwachting daarvan kan men toch al een aantal dingen doen. Dat is daarnet ook al gevraagd. Mevrouw Van Eetvelde, u vroeg naar de administratieve vereenvoudiging. Daar moeten we niet op wachten. Dat kunnen we nu al doen. Dat is ook al voorbereid. Er is een online formulier voor erkenning, dat tegen het begin van volgend schooljaar klaar zou zijn. Als de brandweer daarvoor dus een erkenning zou vragen, dan kan dat tegen dan al online gebeuren. Ook wat de indiening van de dossiers betreft, wordt een vereenvoudiging bekeken. Ik ga er echter van uit dat de grootste vereenvoudiging een integratie tot een meer uniforme opleidingsincentive zal zijn.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp·a): Minister, u hebt toch wel een paar dingen gezegd waarop ik verder wil ingaan. Ik zal beginnen met het budget. Het is uiteraard al heuglijk in deze budgettaire context te vernemen dat u geen specifiek besparingsplan hebt. Wat niet is, kan nog komen: vandaar onze waakzaamheid. In deze formule is er, aangezien het gaat over compensatie van loon, immers natuurlijk een lineair verband tussen het bereik en het budget. Er kunnen andere ideeën zijn met betrekking tot administratieve vereenvoudiging en efficiëntie, maar aangezien het gaat over het compenseren van loonverlies, is er dat lineair verband.

Ik zou u en alle collega's er dus ten eerste voor willen waarschuwen daar niet aan te tornen. Integendeel, er moet worden bekeken of men een aantal zaken kan doen die dat bereik kunnen verruimen. Daarmee richt ik me vooral ook tot mevrouw Talpe. Vlaanderen heeft geen ongelooflijk luxueuze positie als het gaat over deelname aan permanente vorming, aan levenslang leren. Levenslang leren is echt nog een werf waarbij men aan de fundamenteën zit. Het is niet zo dat men ter zake aan de ornamenten bezig is. Ik verwijst naar de mensen die deeltijds werken, de mensen die ploegwerk doen. Denken we maar aan heel de eindeloopbaanproblematiek. Minister, er is wetenschappelijk vastgesteld dat ploegenarbeid niet zo ongelooflijk gezond is en dat mensen dat beter niet heel hun carrière doen, zeker als het over nachtwerk gaat. Zorg er dan voor dat je bereik ook die groepen omvat, zodat ze de mogelijkheid hebben om zich bij te scholen, om alternatieve stappen in hun carrière te zetten, andere stappen dan die richting werkloosheid.

Minister, ik noteer ook dat u de bal in het kamp van de sociale partners legt om te komen tot wat u "één Vlaamse opleidingsincentive" noemt. Er bestaat vandaag al zoiets. Wat de referentielijsten tussen die twee betreft, is er geen volledige overlapping, bijvoorbeeld tussen wat mogelijk is in het kader van opleidingscheques en wat bestaat qua betaald educatief verlof. Het zal ook op dat niveau moeten worden gefinetuned. Is het dan de bedoeling dat die praktische invulling via lijsten gebeurt via de sociale partners? Met andere woorden, worden die lijsten gekopieerd, met betaald educatief verlof in de vorm van een cheque? Wat zijn voor u de limieten? U zegt dat de sociale partners met een voorstel moeten komen, maar ik kan me voorstellen dat u op dit vlak zelf ook wel een idee hebt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Van Malderen, ik heb daar uiteraard ideeën over, maar ik zal die niet delen. Dan hypothekeer ik... *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Neen, zoals u weet, krijg ik dan onmiddellijk een brief waarin de vakbonden me zeggen dat ik wellicht de ideeën van de werkgevers weergeef. Ik zal dat dus niet doen. Ik wil het sociaal overleg de kans geven, zoals altijd, om autonoom met een voorstel te komen. Ik houd er altijd van om nog te wachten met de ideeën die ik heb, tot ik eerst de sociale partners heb gehoord.

Ik heb de bal niet in het kamp van de sociale partners gelegd. Zij hebben die samen gevraagd, en gekregen. In het akkoord van januari over het Banenpact hebben ze uitdrukkelijk gevraagd hiervoor tijd te krijgen. Dat was tot 31 maart. Voor dit onderdeel wil ik hen nog wat extra tijd geven. Wat dat dan inhoudt, dat laat ik echt eerst aan hen over. Hoe ver willen ze gaan? Hoe ver kunnen ze samen gaan en niet gaan? Voor mij is het dus open op welke manier ze dat naar voren brengen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Ik vraag me soms af wat we hier in het parlement dan zitten te doen. Minister, als u zegt ideeën te hebben, dan gaat het me niet over uw hoogstpersoonlijke zielenroerselen. Dan gaat het over de vraag of er voorstellen circuleren, of er technische dingen zijn die worden uitgewerkt. Dan lijkt het me dat dit parlement er recht op heeft om die te kennen.

De bal lag in het kamp van de sociale partners, tot 31 maart, tot 1 april. Dat was de afspraak. De vaststelling is dat dat er niet is gekomen. Als het ging over andere domeinen, hebt u gezegd zelf een voorstel te zullen doen. Hier zegt u hun nog extra tijd te geven. De vraag is dan tot wanneer, al is het maar omdat we dan zelf onze controlerol in dezen kunnen inplannen. Ik denk dat dit parlement meer moet doen dan alleen maar akte nemen van akkoorden. Ik denk dat we het recht hebben om inzicht te krijgen. Ik heb er ook akte van genomen dat u zegt dat u dan wellicht het werkgeversstandpunt verkondigt. Dat is ook een vaststelling. U geeft al een richting als u zegt naar één opleidingsincentive te willen gaan. Dan moet u toch wel meer kunnen zeggen dan alleen maar dat u dat nu zult voorleggen aan de sociale partners, die met een antwoord moeten komen. Je hebt twee systemen. U probeert die te integreren. Dan lijkt het me dat de methode om daartoe te komen toch ook wel wat meer uit de doeken kan worden gedaan, meer dan zeggen dat dit bij de sociale partners ligt.

Minister Philippe Muyters: Mag ik nog reageren? Ik vind dit wel vrij zwaar. Als ik ideeën lanceer, dan krijg ik te horen dat ik de sociale partners meer kansen moet geven, dat ik geduld moet hebben, dat het belangrijk is een draagvlak te hebben, dat ik de brieven van de vakbonden eens moet lezen, dat ik met dat alles eens rekening moet houden. Nu doe ik dit gefaseerd. Ze krijgen voor het ene wat meer tijd. Voor het andere neem ik een initiatief, maar zal ik óók nog blijven werken met de sociale partners. Dan hoor ik dat het te weinig is. Dan krijg ik kwade reacties, ook vanuit uw partij, vooral vanuit uw partij, zo goed als alleen vanuit uw partij. Soms is er hier en daar Groen nog. Dan krijg ik dat te horen. Als ik zeg dat ik hun meer tijd geef, dan vraagt men me waarom ik dat doe. Men wijst er dan op dat ik het voor het ene wel en voor het andere niet doe. Eerlijk gezegd, ik begrijp het discours niet goed. Wanneer wilt u het? Wanneer wilt u het niet? Hoeveel tijd vindt u dat ik hun moet geven? Ik moet het parlement meer betrekken. Ik zal het parlement betrekken als het parlement moet worden betrokken, uiteraard. Moet ik die ideeën hier op tafel leggen? Neen, ik moet dat niet doen. U zegt dat ik toch al meer weet, omdat er gewag wordt gemaakt van één Vlaamse opleidingsincentive, maar dat stond er al in bij het regeerakkoord. Dat is dus de richting die we uit willen. Het is dus duidelijk, ook voor de sociale partners, dat dat in het regeerakkoord staat. Neen, ik zal daar nu verder niets over zeggen aan het parlement. Dat lijkt me ook logisch. Ik hoor ook niemand anders dat vragen. Het lijkt me logisch dat je, als je sociaal overleg organiseert, dat dan ook ernstig neemt, en ik wil dat in dezen ernstig nemen, zoals ik dat ook bij de rest ernstig wil nemen.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Minister, ik vind de frustratie, en vooral de uiting ervan, echt niet op haar plaats. Het spijt me. Het parlement is er om de regering te controleren. Belet dit dat u overlegt met sociale partners? Neen. Belet dit dat u een draagvlak zoekt met sociale partners? Neen. Ik denk echter dat we het recht hebben te weten welke mogelijkheden worden geëxploreerd, welke richting dat uitgaat. Inderdaad, dat staat in het regeerakkoord, en als u om het even welk reglement in dit parlement erop zou napluizen, als u bekijkt wat normaal is, dan zou u zien dat het de taak van een parlementslid is om de uitvoering van dat regeerakkoord te bekijken. Ik kan alleen maar vaststellen dat u zich ter zake in mist hult. Ik hoop dat het voorstel wat beter zal zijn dan het antwoord dat u nu geeft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de lage arbeidsparticipatie van migranten – 1931 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, dat de werkzaamheidsgraad van personen uit een niet-EU-land bij ons zeer laag is, werd reeds herhaaldelijk vastgesteld. De Commissie Diversiteit van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) vindt deze kwestie dermate ernstig dat ze op eigen initiatief een advies heeft opgemaakt. Het advies spitst zich toe op de hooggeschoolde nieuw- en oudkomers, omdat uitgerekend bij hen de kloof met Belgen en mensen afkomstig uit de EU op het vlak van de werkzaamheidsgraad nog meer uitgesproken is. Die kloof bedraagt blijkens de cijfers van de SERV meer dan 20 procent, met 67,1 procent bij niet-EU'ers en 87,9 procent bij Belgen. De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en de Europese Commissie wijzen op de complexe bevoegdheidsverdeling tussen het federale niveau en de deelgebieden als oorzaak van die discrepantie, alsook op het gebrek aan coördinatie en samenwerking tussen de beide niveaus.

De Koning Boudewijnstichting heeft deze kritieken laten onderzoeken door twee professoren van het Institute for European Studies aan de VUB. Die komen tot de opmerkelijke vaststelling dat de overheidsorganisatie niet complexer is dan in andere federale staten of landen met een sterke vorm van decentralisatie. De graad van complexiteit is nagenoeg dezelfde als in Duitsland en slechts de helft van die in Spanje en Canada.

Wat daarentegen wél een rol speelt zijn de rigiditeit van de arbeidswetgeving of de aan- of afwezigheid van een gerichte aanwervingspolitiek in het buitenland. Ook het gebrek aan samenwerking binnen het regionaal niveau blijkt een factor van belang.

De regio's hebben sinds de zesde staatshervorming heel wat hefboomen in handen, maar het blijft wachten op een beleid dat de verschillende departementen overstijgt. Vooral de samenwerking tussen Werk en Onderwijs blijkt voor verbetering vatbaar.

Minister, hoe reageert u op het onderzoek in opdracht van de Koning Boudewijnstichting, meer bepaald op de bevinding dat het in de regio's ontbreekt aan een beleid dat de verschillende departementen overstijgt? Werd er al werk gemaakt van een intensere samenwerking tussen de departementen Werk en Onderwijs met betrekking tot de lage arbeidsparticipatie van mensen afkomstig uit een niet-EU-land? Welke opvolging hebt u al gegeven aan het advies van de Commissie Diversiteit van de SERV over hooggeschoolde nieuw- en oudkomers? Heeft de VDAB zijn bemiddelingsaanpak inmiddels bijgestuurd om te komen tot een meer maatgerichte aanpak? In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 27 oktober 2014 stelde u dat de mogelijkheid onderzocht werd om een tender uit te schrijven voor de aanpak van hooggeschoolde allochtonen. Wat is hier de stand van zaken?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mevrouw Talpe, ik lees dat onderzoek op een andere manier. Men maakt de vergelijking met andere federale of decentrale staten en bekijkt dan de situatie van allochtonen op de arbeidsmarkt. De maatschappelijke situatie met de vergeleken landen is ook anders. Het migratiebeleid in Canada is totaal anders dan in België.

Tevens citeer ik uit de conclusie van de onderzoekers van de VUB: "De bevoegdheidsverdeling kan dan niet worden beschouwd als de belangrijkste oorzaak van deze kloof. Toch blijft er nog veel ruimte om gezamenlijke beleidsinspanningen aan te moedigen die de beleidsresultaten van België en de deelstaten kunnen verbeteren."

Volgens de cijfers van de VDAB heeft een op vier van de werkzoekenden een migratieachtergrond. Men verwijst daarbij naar tal van oorzaken: het lage onderwijsniveau, de taalachterstand, negatiever zelfbeeld, vasthouden aan kostwinnersmodel, gebrek aan een efficiënt netwerk, werkloosheidsval en een falend migratiebeleid.

Vaak horen we dat onderwijs en werk twee gescheiden werelden zijn, maar ik vind dat de Vlaamse overheid heel wat inspanningen levert.

Welke initiatieven en projecten worden vandaag specifiek genomen om deze doelgroep te activeren? Wat zijn de resultaten? Worden deze meegenomen als goede praktijk voor de verdere uitrol van het beleid? Wordt de samenwerking van de VDAB met andere actoren zoals Integratie en Inburgering of de Huizen van het Nederlands geëvalueerd? Hoe verloopt dat?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister-president Bourgeois heeft bij het afleggen van de beleidsverklaring heel duidelijk opgeroepen om de situatie van allochtone werklozen specifiek te bekijken. Deze vraag is maar een klein onderdeel van de problematiek. Ik volg de vorige spreker, die zegt dat er al heel wat onderzoek is gebeurd naar de reden van de hoge werkloosheid bij zowel laag- als hooggeschoolde allochtonen. Buiten de verklaring die er afgelegd is, lijkt het me toch wel zinvol dat alle ministers samen bekijken op welke manier we de allochtone werkloosheid kunnen aanpakken. Daar is een totaalaanpak nodig. Deze problematiek moet bijna volledig federaal worden opgelost inzake arbeidswetgeving.

Minister, is zo'n totale aanpak een goede manier van werken? Wilt u een deel daarvan zelf trekken? Ik denk dat wij als samenleving voor een heel grote opdracht staan. Dit wordt een groot maatschappelijk probleem.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, er gebeuren zeer veel acties specifiek, zeker bij Werk. Straks kom ik bij uw vragen, mevrouw Claes. Even geduld. Die coördinatie is er.

Vanuit Werk heb ik een aantal specifieke acties. Het wordt misschien niet altijd zo ervaren. Denk aan de WIJ!-actie (Werkinleving voor Jongeren), waarbij laaggeschoolde of ongeschoolde jongeren werkervaring opdoen op de arbeidsmarkt. U weet dat, ik vind het allochtoon-zijn op zich geen reden om bij een actie betrokken te zijn, maar wel de afstand tot de arbeidsmarkt. Wie ongeschoold op de arbeidsmarkt komt, heeft een groot mankement. In de WIJ!-projecten komt die groep veel meer aan bod. Hetzelfde geldt voor de individuele beroepsopleiding (IBO) en diversiteitsplannen. We hebben Jobkanaal, de diversiteitsconsulent, de activeringsconsulent, er is heel wat. Deze acties som ik nu uit mijn hoofd op. Soms zijn ze heel specifiek naar die groep, even vaak zijn ze breder, maar dan maakt de groep er veel meer gebruik van.

Ik ben het niet eens met de studie en de vaststelling van de Koning Boudewijnstichting. Mevrouw Talpe, mevrouw Claes, u vraagt naar meer departementoverstijgende actie. Er is al jaren afstemming met de verschillende beleidsdomeinen op beleidsniveau via de Commissie Integratiebeleid. Via deze commissie draagt het

beleidsdomein Werk bij tot het horizontaal integratiebeleid via een gemeenschappelijk doelstellingenkader. Het doelstellingenkader voor deze legislatuur, waarin ook doelstellingen voor het domein Werk worden opgenomen, is reeds in de maak. Minister Homans, bevoegd voor het integratiebeleid, coördineert dat.

In tweede instantie stelt u de vraag naar een intensere samenwerking tussen de departementen Werk en Onderwijs. We werken samen rond de opleidingen NT2. Momenteel wordt het inburgerings- en integratiebeleid en het NT2-landschap hertekend. Naar aanleiding van deze veranderingen zal ik de samenwerkingen bekijken en indien nodig versterken en bijsturen.

Zoals ik al aanhaalde in oktober over het advies van de Commissie Diversiteit in de SERV, is het document een positieve bijdrage. Ik heb toen aangegeven dat we met de verschillende aanbevelingen reeds aan de slag waren gegaan, dit blijven we doen. Dat is juist. Dat is ook nog een antwoord aan u, mevrouw Van Eetvelde.

Zoals aangegeven was de VDAB reeds voor het advies bezig met een meer maatgerichte aanpak voor nieuw- en oudkomers. Op het moment van het advies stonden een aantal projecten in de stijgers die we nu aan het uitrollen zijn. Ik geef u enkele voorbeelden. We hebben Connect2Work in Antwerpen. Dat werd als een ESF-project (Europees Sociaal Fonds) gestart door de VDAB; het geeft bijkomende ondersteuning. Een tweede voorbeeld is de app Mentor. Dat is typisch zo'n algemene app, maar die groep zou er meer gebruik van kunnen maken, zeker de hogeropgeleiden. Met deze app kunnen werkzoekenden een mentor zoeken die hen kan ondersteunen bij het solliciteren en bij het uitbouwen van een netwerk. Als die groep hier wil op inspelen, zal dat meer effect hebben.

Uw laatste vraag gaat over die tendering. Momenteel is er nog geen overheidsopdracht uitgeschreven in dit verband. De VDAB werkt wel mee aan enkele ESF-projecten, waaronder het reeds vermelde Connect2work. We wachten de resultaten en evaluatie hiervan af, indien positief zal het project uitgebreid worden naar andere regio's. Dan kan de tendering worden bekeken.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Minister, dit moet inderdaad in een ruimer perspectief worden bekeken. Maar de vraag ging hier specifiek over de hooggeschoolde niet-EU-personen en was gericht op de resultaten van een onderzoek en op wat u daarvan vond. Het is wel degelijk ook Vlaams want we spreken over de departementen Werk en Onderwijs. Ik ben ervan overtuigd dat u dit zeker van nabij zult opvolgen en bijsturen waar nodig. Is er ook een overleg met het federale niveau gepland, in het bijzonder over de opmerking over de arbeidsrigiditeit?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik vind de afstand tot de arbeidsmarkt belangrijker dan de afkomst.

Minister Philippe Muyters: Ik heb niet meteen een afspraak met federaal minister Peeters over de arbeidsrigiditeit. Ik ga ervan uit dat hij die problematiek en die studie kent. Ik heb wel regelmatig contact over het normatief kader. We zullen bij gelegenheid de arbeidsrigiditeit en die studie aan bod laten komen. Iedereen weet dat er met betrekking tot arbeidsreglementering modernisering mogelijk is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitgiftemaatschappij van dienstencheques – 1998 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, dit is een vraag in twee delen. Het eerste deel gaat over de manier waarop we omgaan met de dienstenchequebevoegdheid en hoe hij administratief wordt vormgegeven. Dit gaat over de uitgiftemaatschappij, en er zijn ook wat vraagjes over de maatregel zelf, die een van de belangrijkste aspecten is van de zesde staatshervorming.

Het gaat om veel meer dan 1 miljard euro en 1000 bedrijven die in Vlaanderen actief zijn met ongeveer 90.000 werknemers in het systeem en meer dan 600.000 gebruikers. Het gaat hier echt wel om een heel belangrijke maatregel. Deze maatregel wordt een Vlaamse bevoegdheid. Met het decreet dat we hier een paar weken geleden hebben besproken, is de juridische basis er om er op Vlaams niveau werk van te maken. Er zijn al een aantal zaken gebeurd. Zo is de 60 procentmaatregel afgeschaft en voorzag u, minister, in een aantal alternatieven op dat vlak en in acties om de aanwerving van kansengroepen en uitkeringsgerechtigde werklozen te ondersteunen.

Heel belangrijk voor de dienstenchequemaatregel is de administratieve machinerie die moet worden uitgerold om het systeem te laten werken. Dat doet de overheid niet alleen. Zij heeft altijd in een partnerschap met de private sector gewerkt. Via een aanbestedingsprocedure werden private bedrijven aangesteld om de uitgifte van het dienstenchequesysteem voor hun rekening te nemen.

Het was de bedoeling dat op 1 januari 2016 een Vlaams systeem zou worden uitgerold en dat Vlaanderen een uitgiftemaatschappij zou aanstellen. Dat is belangrijk want die datum nadert. Het proces om een uitgiftemaatschappij aan te stellen, vergt toch een aantal maanden. Dat leert ons ook de ervaring van de federale overheid. Op federaal niveau werd de toewijzing van de erkenning van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) aan Edenred tot tweemaal toe aangevochten door Sodexo. De Raad van State gaf Sodexo tot twee keer toe gelijk, waarna deze laatste de uitgiftemaatschappij werd. Een van de oorzaken die de Raad van State noemde voor zijn beslissing, was een onzorgvuldigheid bij de toewijzingscriteria. Dit maar om te duiden dat men de tijd moet nemen om dergelijke aanbesteding uit te werken en dit goed te laten gebeuren. Minister, het is dan ook logisch dat u dit grondig wilt voorbereiden. Maar nu begint de tijd toch te dringen.

Federgon, de koepel waarbij de meeste dienstenchequebedrijven zijn aangesloten, gaf al aan dat er ten vroegste op 1 november duidelijkheid zou kunnen zijn over welk bedrijf de uitgifte zal mogen doen van de dienstencheques. Dat betekent dat zo'n bedrijf in de praktijk heel weinig tijd zal krijgen om zich voor te bereiden, als ze hun effectief op 1 januari 2016 die opdracht willen geven.

Naast de problematiek van de uitgiftemaatschappij zijn er nog een aantal andere bezorgdheden. Ik heb daarnet gesproken over de 60 procentmaatregel en een aantal alternatieven.

Een aantal PWA-vzw's (plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen) zijn ook erkend en actief als dienstenchequebedrijf. Ook daar is enige onzekerheid, aangezien het hele systeem van de PWA's deel uitmaakt van de hervorming rond tijdelijke werkervaring.

Minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot die aanbestedings-procedure voor de uitgifte van de dienstencheques? Wanneer wilt u die effectief openbaar maken? Kunt u dan ook garanderen dat met de procedure die zal worden gevolgd, het uitgiftebedrijf op 1 januari 2016 van start kan gaan en we op die manier zekerheid kunnen geven aan de honderdduizenden gebruikers en de tienduizenden werknemers in de sector?

Het was een federale bevoegdheid en is nu een gewestelijke bevoegdheid. Het is niet oninteressant om te leren van de ervaringen van de federale collega's en misschien samen te werken met de andere gewesten. Is er overleg en wat is de uitkomst ervan? Wordt er formeel samengewerkt om die aanbesteding vorm te geven?

Met betrekking tot de 60 procentmaatregel die is afgeschaft, voorzag u in een aantal alternatieven. Het is natuurlijk heel kort dag, maar misschien kunt u al wat uitleg geven bij de alternatieven die u hebt uitgewerkt en de eerste resultaten in dezen?

Ik sprak daarnet over de PWA-vzw's met dienstenchequeafdelingen. Hoe ziet u de toekomst van die activiteiten bij de vzw's?

Plant u nog evaluaties of aanpassingen van het dienstenchequesysteem? In uw beleidsnota had u het onder andere over een verdere vereenvoudiging en digitalisering van het systeem en over een professionalisering van de sector. Er zijn duizend bedrijven. Het opleidingsfonds kan een rol spelen. Misschien plant u nog andere aanpassingen?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Mijnheer Bothuyne, u stelt hier inderdaad een aantal pertinente vragen waarbij ik me zeker wil aansluiten. Ik heb nog twee bijkomende vragen.

Mevrouw Taelman heeft op 5 februari een soortgelijke vraag om uitleg gesteld. U gaf toen aan, minister, dat u bij een nieuwe offerteaanvraag zou inzetten op de digitalisering van dienstencheques. Zijn de plannen al concreter?

De PWA-DCO's hebben heel wat twijfels over hun rentabiliteit naar de toekomst toe. In hoeverre kunnen de reserves die ze hebben opgebouwd, voor enig soelaas zorgen? Hoe ziet u de positie van deze PWA-DCO's? Moeten ze zich inpassen in het reguliere circuit? Zo ja, beschikken ze wel over voldoende troeven om rendabel te zijn?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, ik sluit graag aan bij de vraag om uitleg van de heer Bothuyne. Het is inderdaad zo dat Federgon in haar jaarverslag de vraag heeft gesteld naar de stand van zaken inzake het openbaar maken van de aanbesteding voor de uitgifte van de dienstencheques. Ook hier zou ik graag een stand van zaken krijgen.

In datzelfde jaarverslag staat dat de vraag naar de dienstencheques afneemt. Het aantal klanten is wel gestegen met 2,6 procent en het aantal huishoudhulpen met 0,9 procent, maar globaal gezien daalt de vraag. De reden zou kunnen zijn dat mensen minder lang gebruikmaken van de dienstenchequeactiviteiten. Dat zou alvast zo zijn volgens Federgon.

Minister, hoe evalueert u zelf de dalende trend van de vraag naar dienstencheques? Maken mensen inderdaad minder lang gebruik van dienstenchequeactiviteiten?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, voor mij is de aanstelling van die uitgifte-maatschappij prioritair. Mijnheer Bothuyne, u hebt een aantal omstandigheden geschetst. Dit moest en moet uiteraard grondig worden voorbereid. We hebben input gevraagd aan de sector en aan de federale overheid. Ik ga daar straks dieper op in. Op basis daarvan hebben we een bestek uitgewerkt. Dat ontwerp hebben we dan besproken met de RVA en de inspecteur van Financiën. Nadien hebben we een gespecialiseerd advocatenkantoor gevraagd om na te kijken of het juridisch in orde was.

Na al die stappen heb ik op 30 april – een week geleden – het ontwerp voor advies overgemaakt aan de inspecteur van Financiën. Als ik dat advies heb, zal ik bekijken of er aanpassingen nodig zijn. Na die aanpassingen zal ik het bestek zo spoedig mogelijk publiceren. Ik wacht dat dus even af. Het zal niet lang meer duren.

Op basis van de indicatieve tijdsplanning zou de opdracht begin oktober kunnen worden gesloten. Als we een van de komende dagen naar de markt gaan, zullen we volgens mij effectief in oktober de opdracht kunnen sluiten.

Je kunt natuurlijk nooit de zekerheid hebben dat het niet juridisch zal worden aangevochten. Wel kan ik de garantie geven dat alle mogelijke acties en maatregelen zijn getroffen om de opstart op 1 januari 2016 mogelijk te maken. We hebben natuurlijk rekening gehouden met de vonnissen uit het verleden. Dat zal u niet verbazen.

Met betrekking tot het opstellen van het bestek hebben we de expertise van de federale collega's ten volle benut. Ik heb dat eigenlijk al gezegd. Er waren ook gesprekken met de andere gewesten. Tot mijn plezier stel ik vast dat iedereen daarin zijn eigen weg wil gaan. Maar – en dat is positief – je ziet dat we uit praktische overwegingen wel de overeenkomst hebben gesloten dat we allemaal dezelfde startdatum hebben. Dat is dan effectief 1 januari 2016. Dat is belangrijk.

De acties van de VDAB die werden vastgelegd in het afsprakenkader met de werkgevers ter vervanging van de 60 procentregel, worden uitgevoerd. U weet wat de filosofie was, namelijk het activeren van die arbeidsreserves, specifiek voor de vacatures. Het gaat dan om het opvolgen van sollicitatieopdrachten, het vragen van sollicitatiefeedback bij de dienstencheque-ondernemingen en het plannen van de nodige vervolgacties.

Als dat nodig is, kunnen er attitudetraining, technische opleidingen en heroriëntering zijn. Zoals u zelf zei, is het te vroeg om daarop een beoordeling te doen. De laatste gegevens dateren van het laatste kwartaal 2014. Toen was de 60 procentregel nog van toepassing. Mijnheer Bothuyne, ik denk dat we een paar kwartalen zullen moeten afwachten om dan effectief te komen tot een evaluatie.

U hebt gevraagd naar de toekomst van de dienstencheque-afdelingen. Ik wil daarvoor graag verwijzen naar de vraag om uitleg 2044 van de heer Van Malderen. De VDAB is momenteel druk bezig om de nodige kennis te verzamelen en om de toekomstopties voor de PWA's te verkennen.

In afwachting blijft de bestaande regelgeving gelden en blijft de huidige werking van de PWA-vzw's en het PWA-stelsel ongewijzigd.

Uw vraag over de aanpassing van het dienstenchequesysteem wil ik graag in twee delen splitsen, enerzijds de monitoring en anderzijds de aanpassing. Wat de monitoring betreft, zal de maatregel permanent worden opgevolgd vanuit de dienst Studie & Beleidscoördinatie. Het departement zal de monitoring van het

dienstenchequesysteem uitbreiden. Het zal zelfs een grotere rol spelen dan vandaag federaal het geval is.

Dit wordt momenteel nog uitgewerkt. Wat de evaluatie betreft, zullen we onderzoeken welke punten nog relevant zijn en eventuele aanpassingen van het huidig wettelijk kader voorstellen.

Mevrouw Van Eetvelde, op dat moment kunnen we misschien een beter inzicht hebben om een verklaring te geven. Ik kan nu geen betere verklaring geven. Ik denk dat Federgon het best geplaatst is om een mogelijke daling in te passen. Ik heb op dit moment geen betere verklaring. Als we meer gegevens hebben en er meer monitoring is, is dat misschien mogelijk. Vandaag heb ik echter geen betere verklaring.

De aanpassingen die zijn opgenomen in het regeerakkoord of die noodzakelijk zijn voor de overname, zijn voor mij prioritair. Zoals ik al zei, hebben we die al gerealiseerd of zijn ze lopende. Verder streef ik er vooral naar om de maatregel te continueren en enkel initiatieven te nemen waarbij we een echte verbetering van het stelsel kunnen krijgen. Ik heb in het verleden al gezegd dat we nu niet naar een automatisering of digitalisering gaan omdat je dan de continuïteit in het gedrang brengt. Je moet het grondig voorbereiden. Het is zeker een stap die we in de toekomst zullen zetten.

Voor mij is het onderzoek van het Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarktrapportering (VIONA) rond de rentabiliteit van de dienstencheque-ondernemingen en de werkzaamheden rond discriminatie op de werkvloer zeer belangrijk. Als de studie is afgerond, kunnen we daarmee verder rekening houden. Mevrouw Talpe verwees er ook al naar.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Belangrijk nieuws is dat dat bestek al min of meer gefinaliseerd is en dat de publicatie eraan komt. Misschien kunt u heel kort toelichten of er wijzigingen zijn in de werkwijze van de uitgiftemaatschappij ten aanzien van het huidige federale systeem?

Ik ga ervan uit dat u heel goed bent voorbereid en dat het bestek op alle vlakken rekening houdt met mogelijke problemen, lessen uit het verleden enzovoort.

Wat als het om een of andere reden toch fout loopt en er juridische procedures zijn die ervoor zorgen dat de gunning niet kan gebeuren of dat er andere onzekerheden zijn? Is er een afspraak met de federale overheid dat er een voorlopige continuering kan zijn van het huidige systeem, een soort terugvalbasis die voor wat zekerheid kan zorgen?

Ik ben wel degelijk benieuwd hoe u die toekomst van de PWA's ziet en hoe de VDAB daarrond werkt. Het personeel wordt op dit moment overgedragen. Ook daar zijn wel wat onzekerheden mee gemoeid. Het is belangrijk om die dienstenchequeactiviteiten naast de PWA-activiteiten te onderscheiden en te zien op welke manier daaraan het best een toekomst wordt gegeven. Heel wat lokale besturen zijn heel hard bezig met die problematiek.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Ik heb nog een korte bijkomende vraag in verband met die evaluatie. Zult u vasthouden aan dat jaarlijks rapport van IDEA Consult, dat nu federaal wordt opgevraagd? Zou u dat ook op Vlaams niveau behouden?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Er heerst heel wat ongerustheid, zowel bij de lokale besturen die de PWA's organiseren als bij het personeel, de PWA-beambten die nu federale personeelsleden zijn en die op 1 januari 2016 Vlaamse ambtenaren worden. Zijn daarover besprekingen bezig? Wat gebeurt er met het statuut van die mensen? Wordt dat overgenomen of krijgt dat een nieuw statuut? Ik weet niet of u, naast het organisatorische voor de PWA's, ook een zicht hebt op de gevolgen die er zijn voor de PWA-beambten?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik heb geen bijkomende vragen over de gunning en de uitgiftemaatschappij voor de dienstencheques. Ik heb wel een vraag over de manier waarop de hervormingen en de implementatie van het PWA-stelsel gebeuren in het kwalitatieve luik naar de Vlaamse arbeidsmarkt toe. Wat is daarin de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op de bijkomende vraag over het bestek ga ik niet antwoorden. Ik wil eerst bekijken wat de Inspectie van Financiën daarover zegt, en of ik het bestek moet aanpassen of niet. Als ik vandaag meer uitleg geef over het bestek, maar er achteraf nog aanpassingen moeten aan gebeuren, dan zou dat weer kunnen aangegrepen worden om juridisch iets te zoeken. We moeten dus voorzichtig zijn. Ik ga ervan uit dat u dat begrijpt.

Ten tweede denk ik niet dat er een afspraak is. Ik zou dat nog moeten nagaan om er zeker van te zijn dat op federaal vlak niet is afgesproken dat zij voortgaan. Wij moeten het overnemen. Het is ook zo afgesproken met de andere gewesten. Wij gaan er dan ook voor. We hebben juridisch alles gedaan om dat te onderbouwen. Ik heb daarnet de stappen vermeld. Ik ga ervan uit dat we dat kunnen en zullen doen. We mogen er niet van uitgaan dat anderen nog processen kunnen winnen. Over het evaluatierapport van Idea Consult hebben we nog geen beslissing genomen.

Ik kom tot de PWA. Het is belangrijk dat we de kennis over de operationele werking van de PWA zo snel mogelijk verwerven en dat we op een doordachte en degelijke manier een hervorming van het PWA-systeem kunnen doen. Welke studies hebben we gedaan of zijn lopend? We hebben een studie van het Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarktrapportering (VIONA), waarbij het PWA-stelsel in kaart wordt gebracht. Daarmee zullen we de morfologie van het PWA-stelsel, de sterktes en de zwaktes van het systeem kennen. De resultaten van die studie zullen we eind juni 2015, dus binnenkort, hebben.

Ten tweede hebben we juridisch-technische knelpunten in kaart laten brengen, zodat we ook die kunnen uitklaren.

Ten derde is er in de schoot van Synerjob – dus met de collega's van de andere gewesten – een werkgroep PWA opgericht die zich buigt over alle gewest-overschrijdende materie eigen aan de PWA en over de toekomst van de PWA in de verschillende gewesten. Dat moeten we immers ook goed bekijken.

Een vierde punt waaraan we werken zijn de lokale samenwerkingsprojecten tussen PWA en VDAB, zoals bijvoorbeeld in Brugge, waar een project werd opgezet dat specifiek op de doorstroom van PWA-werknemers is gericht. We proberen daar verder inhoudelijke input en inzichten te krijgen.

Tot slot heeft de RVA zich geëngageerd om, wat de PWA-materie betreft, in een kennisoverdracht te voorzien via technisch overleg. De VDAB heeft daar al

veelvuldig gebruik van gemaakt om verschillende specifieke items in verband met PWA verder uit te diepen.

Een conceptnota met de krijtlijnen van een nieuw stelsel van tijdelijke werkervaring ben ik aan het voorbereiden, aangezien ik daarover voorlopig geen input heb gekregen van de sociale partners en ik daar toch verdere stappen in wil zetten. Ik heb wel beloofd om nog informeel overleg te plegen met de vakbonden en werkgevers. Ik hoop dat ik mijn conceptnota nog voor het zomerreces aan de Vlaamse Regering kan voorleggen. U weet dat het PWA-stelsel in verband met artikel 60 en 61 over projectgesco's dan effectief wordt bekeken. Pas dan kan een tijdspad en een operationalisering van de hervorming van het PWA-stelsel worden uitgetekend. U hebt nog uitdrukkelijk gevraagd naar de integratie van de PWA-beambten in de VDAB-werking, de hervorming van de PWA-vzw's en de impact daarvan op de dienstenchequeafdelingen en de bestaande reserves, de mogelijke organisatie van lokaal-regionaal overleg. Dat zijn allemaal aspecten die deel moeten uitmaken van de operationalisering van de hervorming.

Ik denk dat ik daarmee ook op de vragen van de heer Bothuyne en de bijkomende vragen van mevrouw Claes heb geantwoord. Voor mij is het essentieel snel vorderingen te maken en daarom wilde ik ook niet langer op de sociale partners wachten. Uiteraard wil ik hen verder wel bij de zaak betrekken.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Het is inderdaad belangrijk snel duidelijkheid te geven over de PWA's, voor de gebruikers, voor de betrokken werknemers, voor de lokale besturen. Volgens mij moet ook de VVSG daarbij worden betrokken. Binnen de VVSG is er trouwens een PWA-werkgroep actief en ik ga ervan uit dat u daarmee contact hebt, minister, zodat wat in de toekomst wordt uitgewerkt, ook effectief aansluit bij de plannen op lokaal niveau. Ook dat lokale niveau kan inzake arbeidsmarktbeleid een heel belangrijke rol spelen.

Minister Philippe Muyters: Ik kan dat bevestigen.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Waarvoor dank. Ik merk dat er op het terrein over de PWA-beambten heel wat ongerustheid en zelfs ongenoegen bestaat. Blijkbaar ligt in de lopende onderhandelingen een voorstel op tafel dat een aanzienlijke verslechtering van het statuut van de betrokkenen inhoudt. Dat lijkt me vreemd, want de staatshervorming mag in principe niet leiden tot een slechter statuut voor de betrokken ambtenaren. Ik ga ervan uit dat u het hiermee eens bent en dat u de zaak zult volgen, om ervoor te zorgen dat geen waardevolle kennis verloren gaat en mensen niet in hun loopbaan worden gefnuikt.

U hebt studies besteld, die in juni klaar zouden moeten zijn. Uiteraard zouden wij parlementsleden die ook heel graag kunnen inkijken en bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Vier studies zijn besteld en zijn eind juni van dit jaar klaar. Aansluitend komt de conceptnota naar het parlement om in het najaar, veronderstel ik, alles te concretiseren. In dat geval lijkt de timing van 1 januari 2016, vermeld in de brief naar de PWA-organisaties, me wel haalbaar, minister. Ik zie de minister knikken, maar het zou goed zijn dat er voor het verslag ook een formeel ja komt. Het is belangrijk dat we proberen die timing ook te halen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De filosofie is dat de aanpassingen vanaf 1 januari 2016 worden uitgerold. Dat betekent niet dat het nieuwe systeem dan met een

'clear cut' start. Er kunnen overgangen worden gemaakt. Maar de aanvang is nog altijd gepland op 1 januari.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): In afwachting blijft alles hetzelfde, maar vanaf 1 januari kan er een soort overgang naar de implementatie ontstaan.

Minister Philippe Muyters: Inderdaad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.